

R e s p u b l i c a

Stojí Z á p a d před hlubokou krizí?

Na poradě již se zúčastnil člen sboru prezidentových ekonomických poradců USA Kenneth R a s h a senátor William Proxmayer - hospodářský odborník Senátu odpovídali na otázky novinářů o vlivu ústavní obžaloby, představena na ekonomickou důvěru Američanů. Byli všichni dotázáni na možnost vážné hospodářské ochablosti v důsledku úsporného programu Nixonovy vlády ve snaze čelit inflaci. Kenneth Resch i William Symmon potvrdili rostoucí znepokojení finančních kruhů nad možným ohrožením finančního systému v důsledku obtížnosti úvěru. Cba však trvaly na tom, že v podstatě konservativní vládní program vysokých úrokových sazeb, omezení vládních výdajů, omezení kupní síly přes riziko větší nezaměstnanosti je stále nejlepší cestou v boji proti inflaci.

Čínané mění svůj postoj k I z r a e l i .

Kyperská krize způsobila změnu čínského postoje vůči Izraeli. Hamburský list "Die Welt" píše mimo jiné:

Z pekingského hlediska je východní část Středozemního moře první z pěti moří, kterými vede sovětská cesta od Dardanel až po Vladivostok. Cestu, která má být naplněna námořními základnami a zajištěna kolektivním a bezpečnostním systémem v Asii podle moskevského vzoru. Tomuto projektu musí být zabráněno už ve Středozemním moři. Čína se už od konce r. 1971 přibližovala systematicky k Turecku, Řecku, Kypru a Maltě a Balkánským státům. Kromě toho Čínané podporují už od té doby rozšíření výsočných vod národních v pásnu 200 námořních milí což je požadavek, který má na př. učinit ze Středozemního moře proti vůli Moskvy moře přílehlých států u kterých se tento úmysl setkává s nevšedními sympatiemi.

Daleko zajímavější je však skutečnost, že Čína začíná zřejmě s novou politikou vůči Izraeli. Krátce po vypuknutí kyperské krize zaslal Čou-en-laj prostřednictvím amerického senátora Jacksona izraelské vládě ústní poselství, že Čína má zájem o pevné izraelské postavení na Středním Východě, které by mohlo zabránovat sovětské expansi v této oblasti. Senátor Jackson navštívileking v polovině července a sešel se tam s Čou-en-lajem. Tak je tedy pekingská politika vůči Izraeli vedená na dvou úrovních - na politickém úseku je podporou palestinského osvobozenického hnutí zaměřena proti Izraeli a současně je v důsledku svého protisovětského postoje nucena získat Izrael pro svou vlastní proti Moskvě zaměřenou politiku.

S o v ě t y v arabském světě.

Deník "Frankfurter Allgemeine Zeitung" se zabývá arabskou politikou Sovětského svazu. Domnívá se, že tato politika připomíná koloniální epochu a doslova konstatuje:

To co se odehrává v arabských zemích se vůbec nehodí k růžovému klišé Sovětského svazu, který má údajně zájem i o urovnání v palestinském konfliktu. V Jemenu na to pomalu vymírá temná vedoucí vrstva. Už dva roky jsou zde v vraždění vlivní vůdcové jednotlivých kmenů. Ví, že se, že vrahové dostávali příkazy z Jižního Jemenu a že při tom hráli i jistou úlohu sovětská místa v Adenu. V republice Jemen jsou politici rozděleni na dva tábory. Kmenoví vůdcové jsou většinou přáteli Saudské Arabie a dávají přednost těsné spolupráci s říší krále Fajšala. Voproti tomu přívrženci Jižního Jemenu v severojemenské republice žádají svržení Ibn-Saudovy dynastie. A s těmito silami se Moskva spojila. Deník "FAZ" dále soudí, že z celkového hlediska jsou politické poměry na Arabském poloostrově určovány dvěma fenomény. Na jihu je dominující mocností Sovětský svaz, Čína zde nemá téměř slovo a Západ prohrál svůj vliv v době Jemenské občanské války v 60. letech. Druhým fenoménem zasluhujícím si zvýšenou pozornost je vratkost Saudsko-arabského trůnu. Kral Fajšal pravděpodobně nejvýznamější vládce arabského světa začíná pociťovat tíhu stáří. Jeho rodina a vláda jsou rozděleny na dvě tvrdě se potírající sekce. A to zvyšuje nebezpečí, že se Moskvou řízená subverse Jižních Jemenců v Saudské Arabii projeví jednoho dne v krvavém státním převratu.

N D R útočí proti registračním střediskům B R D.

NDR tvrdě zaútočila proti činnosti ústředního registračního střediska Spolkové republiky Německo, které podchycuje od r. 1961 všechny násilné činy na hranicích NDR, u berlínské zdi a v NDR samotné. Teník "Rhein-Falc" na tyto útoky odpovídá:

NDR se stala členem Organizace spojených národů ačkoliv její orgány se denně provinují proti chartě lidských práv této organizace. Východní Berlín označuje činnost západoněmeckého úřadu registrujícího tato provinění za hrubé vměšování do vnitřních záležitostí NDR. K této suverenitě patří samozřejmě střílení na uprchlíky, minová pole, vražedné samostřily. Kdo se hlásí k tomuto výkladu musí logicky vyvodit, že vměšováním se provinila každá země, která protestovala proti Himmlerovým koncentračním a vyhlazovacím táborem. Je příznačné, že v tomto protestu uvádí NDR znovu bandy obchodníků s lidmi a zneužití transistních cest. A to opět s takovou nevinností jako by svobodný svět dávno nevěděl, že skuteční obchodníci s lidmi sedí v čele vlády prvního německého státu dělníků a rolníků, tam kde zvoní registrační pokladny a kde se vypočítává kolik stovek tisíc tvrdých marek dá Bonn k dispozici, aby vyzoupil oběti zvláste justičních orgánů NDR.

B e z komentáře.

Před 21 lety uveřejnil časopis "Praha Moskva" č. 8/1953 článek s názvem "Kdo se skrývá za plekntou lži "Svobodné Evropy"". Je to opis článku jež uveřejnil orgán UVRSSS "Pravda" dne 28. září 1953 od svého dopisovatele z Československa B. Tarasova; z článku vyjímáme:

Jedním ze středisek, vedoucích podkopnou činnost proti SSSR a zemím lidové demokracie je vysílačka s podvodným názvem "Svobodná Evropa", vybudovaná v Mnichově za americké prostředky. Na její udržování uvolňují američtí monopolisté, mezi nimi Ford, každoročně miliony dolarů. Tato vysílačka se zabývá šířením bezuzdných klevet o pracujících lidově demokratických zemích v Evropě, organizováním fašistických provokací v těchto zemích, výzvami k sabotážím a vlastizrādě, podporuje špiónážní a diverzantská střediska, vytvořená americkou výzvědnou službou. Její aparát tvoří političtí a kriminální zločinci, uprchlí ze zemí lidově demokratických zemí a pracující nyní ve službách amerických a západoněmeckých monopolů.

Není proto náhodou, že v několika posledních měsících se mnichovská vysílačka obzvláště snaží přesvědčit československý lid, že je v jeho zájmech ... připojení Československa k militaristickému Německu. Stále častěji se v jejich pořadech hovoří o navrácení pohraničních území Němcům.

Jedním z nejzuřivějších nepřátel československého lidu je - jak napsalo nedávno "Rudé právo" - starý Hitlerův obdivovatel, jenž je nyní ve službách americké rozvědky, Ferdinand Feroutka. Už v roce 1938 prohlášoval, zalykaje se nadšením, že "hitlerismus teprve začíná svůj triumfální pochod, že jeho plný rozkvět teprve přijde".

Není nic divného na tom, píše "Rudé právo", že právě Feroutka se stal nějakým takovým diplomatickým zástupcem americké smečky - Zenkla, Knyera, Lettricha a Adenauerovy vlády. Ve státě mnichovské pomohouvačné rozhlasové stanice se stal jedním z oddaných obhájců zájmů západoněmeckých revanšistů. Feroutka vystupuje proti postupínské dohodě, proti vytvoření jednotného mírumilovného Německa a má zájem na obnovení německého militarismu.

Dnes vychvaluje Feroutka, jak říká "Rudé právo", fašistickou provokaci k níž došlo 17. června v Berlíně.